

בְּנוֹת חֶסֶד וְתוֹרָה

סֵפֶר
אֱלֹהֵי חַיֵּה
אֵל אֱלֹהֵי

דברות קודש שזכינו לשמוע
מראש הישיבה שליט"א
שבת קודש פרישת וישלח - ופרשת וישב, שנת תשפ"ב
בסעודה שלישית.

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צה"ל 1
050-412-6101

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנדל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

צו הענין די
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א

הופט:

קול ברסלב
212.444.9191

חיוך פאר אידישע שטוב
212.444.9169

בניית חשבון הנדר

סדר

אשר חיה
אל ואל

דברות קודש שזכינו לשמוע

מראש הישיבה שליט"א

שבת קודש פרשת וישלח - ופרשת וישב, שנת תשפ"ב

בסעודה שלישית.

שבת קודש פרשת וישלח, שנת תשפ"ג לפרט קטן, שדה ראש הישיבה שליט"א בויליאמסבורג יע"א.

מתכוון ליהודי כשר", [מיט יעדע שיחה וואס איך שמועס מיט ענק קען מען זיין אן ערליכער איד, און נישט סתם אן ערליכער איד נאר אן ערליכער איד אזוי ווי איך מיין אן ערליכער איד"], ורבי נתן אומר (שם) שזה עולה על ספרי רבינו, מי שלומד את השיחות שרבינו שוחח, הוא יזכה להיות צדיק גדול.

בסעודה שלישית לימד ראש הישיבה שליט"א מתוך הספר הקדוש שיחות הר"ן סימן כ"ו

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר: צריך לחזור תמיד על השיחות של רבינו. רבינו הקדוש אמר (חיי מוהר"ן, סימן שנח): "עם כל שיחה שאני משוחח איתכם אפשר על ידה להיות יהודי כשר ולא סתם יהודי כשר רק יהודי כשר כמו שאני

שיחות הר"ן סימן כו

שְׁעוֹבָרִים עָלָיו, אֲבָל עֲכָשׁוּ עַל יָדֵי הַשִּׁכְחָה נִשְׁכַּח מֵה שְׁעֵבֶר, וּאִפְשָׁר לְהַתְחִיל מִחֲדָשׁ לְעַבֹּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כּוֹתֵב רַבִּי נֹתָן: וְאַצְלוּ הַדְרָף, שְׁפֹל מֵה שְׁעֵבֶר וְהַלֵּף, נִפְסָק וְהוֹלֵף לְחִלּוּטֵינִי, וְאַיִנו חוֹזֵר בְּדַעְתּוֹ עוֹד כְּלָל, אֲצַל רַבִּינוּ בְּאֵמֶת הִיא כֵךְ, לֹא עֲנִיין אוֹתֵי דְבָרִים יִשְׁנִים, רַבִּינוּ לֹא הֵבִיט לְאַחֹר עַל דְּבָרִים שֶׁהָיוּ, עַל מֵה שֶׁהִיא כֹּבֵר לֹא דִיבְרוּ וְלֹא חֲשָׁבוּ עֲלָיו יוֹתֵר, וְאַיִנוּ מְבַלְבֵּל כְּלָל עֲצָמוֹ עוֹד בְּמֵה שְׁפָכְר עֵבֶר וְהַלֵּף.

אומר רבינו הקדוש: אֲצַל הָעוֹלָם הַשִּׁכְחָה הִיא חֲסָרוֹן גָּדוֹל בְּעֵינֵיהֶם, אֲנָשִׁים מִתְלוֹנְנִים: אֲנִי שׁוֹכַח מֵהָר, אֲנָשִׁים מִסְתַּכְלִים עַל כֵךְ כַּחֲסָרוֹן. אֲבָל בְּעֵינֵי, יֵשׁ בְּהַשִּׁכְחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה, כִּי אִם לֹא הִיָּתֵה שִׁכְחָה, לֹא הִיָּה אֲפָשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר בְּעִבּוּדֵת ה', אִם הִיָּה זֹכֵר כָּל מֵה שְׁעֵבֶר לֹא הִיָּה אֲפָשָׁר לוֹ לְהָרִים אֶת עֲצָמוֹ לַעֲבֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשׁוֹם אֲפֵן, כִּי כָל הַזְמָן הָיוּ חוֹשְׁבִים: 'הָרִי עֲשִׂיתִי כֵךְ וְכך', גַּם הָיוּ מְבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם מְאֹד כָּל הַדְּבָרִים

לא חזרו לה' פחים קטנים'

פְּחִים קְטַנִּים וְחָזַר עֲלֵיהֶם", הוּא שִׁכַח כַּדִּים קְטַנִּים, וְהוּא חָזַר לַקַּחַת אוֹתָם, הִיָּת וַיַּעֲקֵב אֲבִינוּ חָזַר

חֲשַׁבְתִּי שֶׁאֲפָשָׁר לִוְמֵר פִּירוּשׁ עַל הַפְּסוּק (בראשית לג, כה): "וַיִּנְתָּר וַיַּעֲקֵב לְבָדוֹ", אֹמֵר רַש"י: "שִׁכַח

דַּעְתּוֹ מִמָּה שֶׁכָּבַר עִבְרָ, לְפָעַמַּיִם
 יֵשׁ לוֹ בְּלִבּוֹלִים מַעֲנִין הַמְשָׂאִי־מִתָּן
 שְׁלוֹ וְעֶסְקֵי בִיתוֹ, (וְכִיּוֹצֵא, בְּאֲשֶׁר כִּי לֹא
 טוֹב עָשָׂה בְּעֵינָיו זֶה, וְכִיּוֹצֵא וְכִּי הָיָה צָרִיךְ
 לַעֲשׂוֹת וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הַדָּבָר), הָאָדָם אוֹכֵל
 אֶת עֲצָמוֹ 'אוֹלֵי הַיִּתִּי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת
 כֵּךְ, 'אוֹלֵי הַיִּתִּי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת
 אַחֲרַת', 'אוֹלֵי הַיִּתִּי צָרִיךְ לַעֲנוֹת לוֹ
 כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ. וַיֵּשׁ שֶׁמְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ
 בַּעֲת עֲבוֹדָתוֹ בְּתוֹרָה אוֹ בְּתַפְלָה
 וְכִיּוֹצֵא, בְּהַפְגָּמִים שֶׁפָּגַם מִקִּדְּם,
 בְּאֲשֶׁר שֶׁבְּעֵינָיו זֶה לֹא עָשָׂה כִּי הָיָה
 נִגְדָה יִתְבַרֵּךְ וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הַרְבֵּה
 מְאֹד. כִּי אֲשֶׁר יָדוּעַ הֵיטֵב לְכָל אָדָם
 בְּעֲצָמוֹ אֶת הַבְּלִבּוֹלִים שֵׁשׁ לוֹ. עַל־
 כֵּן אוֹמֵר רַבֵּינוּ, הַשִּׁכְחָה הִיא עֲצָה
 טוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד לָזֶה, שֶׁתִּכְתֵּף וּמִיָּד
 שֶׁחֹלֵף וְעוֹבֵר הַדָּבָר, יַעֲבִיר וְיִסְלַק
 אוֹתוֹ מִדַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי, וְיִסִּיחַ דַּעְתּוֹ
 מִזֶּה לְגַמְרֵי. וְלֹא יִתְחַיֵּל לְחַשֵּׁב עוֹד
 בְּמַחְשַׁבְתּוֹ בְּעֵינָיו זֶה כָּלֵל. וְהֵבֵן
 הַדָּבָר הֵיטֵב, כִּי הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד.

לדברים ישנים, הוא נזכר במעשים
 ישנים, אז הוא כבר פגש את הסמ"ך
 מ"ם, והוא כבר נלחם איתו לילה
 שלם.

אצל רבינו היה הענין של 'שכחה',
 אני מתחיל מחדש, אני לא חוזר
 למה שהיה, אם מתחילים להתעסק
 עם מקרים שקרו בעבר, אז כבר
 הסמ"ך מ"ם נמצא כאן, הוא כבר
 נלחם איתו, והוא כבר רוצה לגמרי
 לקחת את האדם מהשם יתברך,
 צריך לדעת שהעיקר זה - להתחיל
 מעכשיו להיות יהודי כשר'.

ממשיך רבי נתן וכותב: וְעֵינָיו זֶה
 הוּא דָּרָךְ עֲצָה טוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד
 בְּעֲבוֹדַת ה', כִּי אִם אָדָם יִתְבוֹנֵן
 הֵיטֵב הוּא יִרְאֶה שֶׁעַל־פִּי רַב יֵשׁ
 לְהֶאָדָם בְּלִבּוֹלִים רַבִּים וְעָרֻבֻב
 הַדַּעְתּוֹ מְאֹד מִמָּה שֶׁחֹלֵף וְעִבְרָ, בְּפִרְט
 בְּשַׁעַת הַתַּפְלָה, שְׂאֵז בְּאֵיִם עָלָיו כָּל
 הַבְּלִבּוֹלִים וּמַעֲרָבָיִם וּמַעֲקָמַיִם אֶת

בראשית – אני מתחיל מעכשיו

אדם, אם אתה רוצה להצליח אסור
 לך להסתכל לאחור, רק קדימה,
 אל תחשוב מה היה, 'בראשית',
 תתחיל מעכשיו, מעכשיו אני
 הולך להיות יהודי כשר, אני הולך
 עכשיו להתפלל מעריב, אני הולך
 לעשות הבדלה, אני הולך לאכול
 מלווה דמלכה, אני הולך להכין
 נעגל וואסער [מים לנטילת ידיים

מוהרא"ש היה אומר לנו, רואים
 שהתורה מתחילה עם האות 'ב'
 שסגורה מכל הכיוונים ופתוחה רק
 מלפנים, חכמינו הקדושים אומרים
 (בראשית רבה א, ג) שזה בא ללמד
 אותנו שלא נחשוב מה למטה, מה
 למעלה, מה לפנים, מה לאחור,
 כלומר מה היה לפני שהעולם נברא,
 אומר מוהרא"ש, שזה מכוון לכל

אברכים כל כך עסוקים במשך כל השבוע, צריך לרוץ להביא פרנסה, בפרט כעת בחורף שהשקיעה מאוד מוקדמת, אפשר להפגש בסוף היום שהיום כבר עבר ולא התפללו מנחה, צריך הרבה לבקש מהשם: "רבונו של עולם תעזור לי שאזכה להגיע לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה ומעריב", "רבונו של עולם תעזור לי שאזכה ללמוד כל יום קצת חומש, קצת משניות, וקצת גמרא", - זה הנכסים של הבן אדם!

בקושי התחילו את השנה, וכבר נמצאים בפרשת וישב, כבר עבר בראשית, נח, לך לך, וירא, חיי שרה, תולדות, ויצא, וישלח, כבר הגיע הזמן לפתוח כל יום את החומש, ללמוד כל יום מעט ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי וכך הלאה.

בבוקר], אני הולך לקרוא קריאת שמע, אני הולך לישון ואני הולך לקום בבוקר ולהמשיך לעבוד את השם יתברך, איי, אתמול ושלשום ולפני שלשום לא התנהגתי כל כך טוב - זה לא מעניין אותי! אם אני אחזור לפכים קטנים, אני אתחיל לחשוב: 'כן הייתי בסדר', 'לא הייתי בסדר', אז הסמך מ"ם יגיע אלי, הוא יפיל אותי.

רבינו אמר (חיי מוהר"ן סימן תלז) מאוד טוב כל פעם כשאדם הולך להתבודדות, שהוא יגיד להשם יתברך: "היום אָנִי מִתְחִיל לְדַבֵּק בְּךָ", "רבונו של עולם אני מתחיל מעכשיו", "אני כבר הולך להיות טוב", "אני כבר הולך להתנהג בסדר", ושהוא ישוחח עם השם יתברך, יבקש מהשם בפרטיות על הצרכים שלו, שהוא יזכה להתפלל בבית הכנסת.

מי לומד ביום החופה שלו?!

אם מוהרא"ש שאל את החתן או שהחתן מעצמו אמר שהוא כבר למד היום ח"י פרקים משניות, שבע דפים גמרא ואמר כבר את ה'יום תהלים'! מוהרא"ש יצא מהכלים, וכל הדרשה שמוהרא"ש מסר היה מהענין הזה, מוהרא"ש מאוד שיבח את זה, שחתן באמצע השבע ברכות כל כך מסודר עם כזה ישוב הדעת, רגיל כשאדם

ראש הישיבה שליט"א התבטא לחתן נרו יאיר שהיה שם: מחר כלילה אתה מתחתן, תקבל על עצמך ללמוד כל יום מעט חומש, מעט משניות ומעט גמרא.

אני זוכר, ערכו פעם שבע ברכות לתלמיד מהישיבה אצל מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, בבית מדרשו בכורו פארק, אני לא זוכר

אני אלך ללמוד, מי לומד ביום החופה? מי לומד בשבע ברכות שלו?!

עורך שמחה הוא בקושי מגיע ללמוד משהו, הוא חושב: 'כעת אני עסוק, עוד מעט הכל יסתדר

שיעור בדף גמרא ביום כיפור!

הבחורים, ונותן שיעור בדף הגמרא, זה היה חידוש עצום בעיניי, ביום כיפור דף גמרא?!

לומדים בכל יום מעט חומש, מעט משניות ומעט גמרא, אם מבינים - הרי טוב, ואם לא - אז גם טוב, רבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן עו): "שְׁאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לֹא מִן הַדְּבָרִים כְּסֻדְרָא", העיקר זה ללמוד, קח חומש, משניות, גמרא, ותתחיל ללמוד, ורבינו אומר: "וּמְמַיְלָא זְבִין", תוך זמן קצר המח שלך יפתח, אתה תתחיל להבין את מה שאתה לומד. אי אפשר להסתכל על זה שלא מבינים את הלימוד, צריך ללמוד תורה.

אני זוכר את הפעם הראשונה שהייתי ביום כיפור בבורו פארק אצל מוהרא"ש, ראיתי דבר שאצלי היה דבר חידוש גדול. הייתי רגיל שבערב יום כיפור וביום כיפור לא לומדים, אני מגיע מבית של תורה, סבא שלי זכרונו לברכה רק למד, ואבא שלי שליט"א גם לומד כל היום, כשתכנס לקארלסבורג לא תראה אף פעם את אבא שלי משוחח עם מאן דהוא, הוא יושב ולומד ולומד, עם כל זאת לא ראיתי שלומדים ביום כיפור, אבל כשהגעתי למוהרא"ש ביום כיפור ראיתי איך שאחרי שחרית מכריזים שמוסף יהיה בעוד כחצי שעה, והמגיד שיעור הרב ר' אליעזר איידלשטיין שליט"א מתיישב עם

כל אחד יכול ללמוד כל התורה כולה!

רוצה מהבחור?! מה אתה רוצה מהאברך?! תן לו לעבור על כל התורה, תן לו לעבור על כל ששה סדרי משנה, כל הש"ס, בבלי וירושלמי, עם גדלות המוחין, כל אחד יכול להגיע לזה אם עושים קצת סדר כמה ללמוד כל יום, כמה משניות, כמה דפים בבלי, כמה

רחמנות על בחורים בישיבות, אם סדר דרך הלימוד של רבינו היה חודר להיכלי הישיבות, לא היה בחור אחד שהיה נופל מדרך היהדות!

רק יש מגידי שיעורים שחייבים להגיד לבחורים שלא אחזו מזה וזה לא ממש עבודך, - מה אתה

רבינו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קנב) כשאדם רוצה להתקרב לרבי מעמידים 'ירא שמים' בדלת, שהוא לא יתן לאנשים להיכנס, שהוא יגיד לכל אחד: "זה לא בדיוק כך", "זה לא ממש בשבילך" ו"צריך לדעת ש...". והאדם מקבל חלישות הדעת עד שהוא רוצה לעזוב את התורה.

דפים ירושלמי, ותוך זמן קצר האדם מוצא את עצמו איך שהוא מסיים את כל התורה כולה, אחר כך הוא כבר מתחיל את זה עוד פעם ועוד פעם, אי אפשר לתאר למה אפשר להגיע אם לומדים על פי סדר דרך הלימוד של רבינו.

מה אנחנו צריכים ללמוד מהאריה!?

את האריה ללמך החיות? כי האריה בטבעו לא מסתכל לאחור, הוא עומד זקוף קדימה. את זה אנחנו צריכים להחדיר בעצמינו, אני הולך ישר, אני לא מסתובב אחורה, אין דבר כזה שאני יסתכל לאחור, 'הייתי צריך לעשות כך', ו'הייתי צריך לעשות אחרת', אני הולך לבקש כל דבר מהשם יתברך, ובכל דבר להסתכל מה רצון השם יתברך שאני יכול לעשות כעת.

השם יעזור שנחדיר את הדיבורים האלו בעצמינו, אזי נצליח.

השם יעזור שנציית לרבינו, כך נזכה לדברים יפים, אמן.

על כל פנים, שכחה זה דבר טוב, אסור להביט לאחור, 'מה הייתי יכול לעשות שבוע שעבר', 'מה הייתי יכול לעשות לפני שבועיים', 'הייתי צריך לעשות כך', 'הייתי יכול לעשות יותר טוב', אם אתה חושב לאחור יש לך כבר את 'שרו של עשו', אין דבר כזה להסתכל לאחור, נגמר עם מה שהיה, אני מתחיל מעכשיו והלאה, אני לא יודע כלום, אני נולדתי כעת, התחלתי כעת את החיים.

התורה מתחילה עם האות ב', שפתוחה רק מקדימה, אני צועד קדימה, אני לא מביט לאחור, מוהרא"ש היה אומר למה הכתירו

שבת קודש פרשת וישב, מברכים חודש טבת, שנת תשפ"ב
לפרט קטן, שהה ראש הישיבה שליט"א בקרית ברסלב
- ליבערטי יע"א. בסעודה שלישית לימד ראש הישיבה
שליט"א בספר הקדוש שיחות הר"ן סימן ק'

רבינו הקדוש אומר:

יוסף הצדיק, רק זהו הדרך של היצר
הרע איך לתפוס את האדם שלא יהיה
לו זמן ללמוד ולהתפלל על ידי שהוא
עסוק בבגדים שלו, אף מי שהוא בעל
נפש ולבו חזק בה', אינו משגיח גם על
זה, אף על פי שאין לו בגד ללבש, אף
על פי כן אינו מטריד עצמו בזה ואינו
רוצה להניח עצמו לבלבל בזה, וזהו
וינח בגדו אצלה וינס, וכי', שמונים
בגדו ומלבושו ונס ובזרע מהם ואינו
משגיח כלל על זה. רק עושה את שלו
בעבודת ה', כפי מה שיכול.

"וַתִּתְּפְּשֻׁהוּ בְּבִגְדוֹ (בראשית לט, יב),"
אשתו של פוטיפר תפסה את יוסף
בבגדו, מפרש רבינו: שֶׁהִפְעֵל דָּבָר
וְהִסְטִירָא אַחֲרָא תּוֹפְסָת אֶת הָאָדָם
בְּבִגְדוֹ, דְּהֵינּוּ שְׁמִטְרִיד אוֹתוֹ בְּטְרִדַת
בְּגָדָיו וּמְלַבּוּשָׁיו, כִּי טְרִדַת הַצְּטֻרְכוֹת
מְלַבּוּשִׁים וּבְגָדִים שֶׁל אָדָם הֵם
מְבַלְבְּלִין מְאֹד אֶת הָאָדָם וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ
עַל יְדֵי זֶה מַעְבֹּדַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, וְזֶהוּ
'וַתִּתְּפְּשֻׁהוּ בְּבִגְדוֹ', רבינו מפרש את
הפסוק שזה לא רק סיפור שקרה אז עם

שחרית, מנחה ומעריב במניין

שאינ כל כך הרבה מניינים כל כמה
דקות כמו בעיר, צריך להתחזק
בכל הכחות, וינח בגדו אצלה -
אני משאיר את הבגדים שלי, אני
משאיר את הפרנסה שלי, וינס ואני
רץ לבית כנסת להתפלל. מוהרא"ש
כותב הרבה פעמים בספר הקדוש
"אשר בנחל" שללכת לבית כנסת
להתפלל זה מביא את השפע לאדם,
מוהרא"ש אומר: "אם מתפללים
במנין אזי יש דבר שבמנין - כסף",
תנסו את זה, מי שמקפיד להתפלל
שחרית במנין, מנחה במנין, ומעריב
במנין יהיה לו שפע גדול.

רבינו מלמד אותנו דבר עצום,
שהאדם לא יניח את עצמו
מלהתבלבל משום דבר, שהאדם
יהיה חזק בעצמו, אפילו אם הוא
יפסיד כסף בכל זאת שילך לבית
כנסת להתפלל שלש תפילות,
שחרית מנחה ומעריב במנין, ברוך
ד' שאפילו בקריה שקשה לעשות
מניינים כל שעה, גם סידרו פה כמה
מניינים שחרית כדי שלא יתפללו
ביחידות.

בוודאי יש על זה יצר הרע גדול,
יש הרבה טרדות, בפרט בקריה

עוד מעט כבר מסיימים 'סדר בראשית'

בפרשת מקץ, עוד מעט כבר מסיימים 'סדר בראשית', ואתה אפילו לא יודע איזה פרשה השבוע... אם חזקים ולומדים כל יום קצת חומש, יום ראשון עד שני, יום שני עד שלישי, יום שלישי עד רביעי וכן הלאה, מסיימים כל שבוע את כל הפרשה.

אותו דבר זה עם לימוד התורה, אני עוזב את כל טרדותיי והולך ללמוד את השיעורים הקדושים שלי, לא יאומן, בקושי היה שמחת תורה, וקיבלנו על עצמנו ש'השנה נלמד רגיל חומש ורש"י עם המפרשים', והשנה עוברת כזה מהר, אנחנו כבר עוד מעט אוחזים

גודל מעלת המשניות

אינו יודע מה שהוא רוצה, הראש מסתובב לו, או שיש לו מחשבות מרירות, הוא חושב כל היום: 'להוא הולך טוב, ולי לא הולך טוב', או - שהשם ישמור - שהיצר הרע מכניס בו מחשבות כאלו: 'הוא התחתן יותר טוב ממני...' 'להוא יש חיים יותר טובים ממני...' זה הרי טפשות, כי איך שייך שלאחד יהיה יותר טוב ממני, החיים זה לא דבר שלוקחים לבד, הכל בא מהשם יתברך, הכל בהשגחה, ומה שהשם נתן לי זה בטוח הכי טוב בשבילי! אבל מהו העצה לאחד שהתולעת כבר נכנסה למוחו, והמחשבות הרעות שלו לא נותנות לו מנוחה ולא נותנות לו לחיות? העצה היא ללמוד משניות!

אחר כך קובעים שיעור במשניות, לומדים כל יום מעט משניות, במשניות יש סגולות עצומות, משניות מביא פרנסה, משניות מביא שפע, משניות משנה את האדם לגמרי, מוהרא"ש אומר ב'אשר בנחל': "אם אנשים היו יודעים גודל מעלת המשניות היו כולם לומדים הרבה משניות", כל אחד לומד כפי יכולתו, פרק אחד ביום, או שני פרקים או שלשה פרקים ביום, ואם זוכים לומדים 'ח"י פרקים' משניות בכל יום, זה לא דבר קשה, יכולים לסדר את זה באופן שכל אחד יגיע לזה, לומדים ששה פרקים בבוקר, ששה פרקים אחר הצהריים, וששה פרקים בלילה.

משניות זה העצה לאחד שמוחו מבולבל, מוחו לא מיושב, הוא

זה משנה את האדם לגמרי

פרקים משניות, זה כמו שאחד מגיע לרופא, והרופא אינו יודע עד כמה שהמוח שלו לא מסודר, אז הוא

הרבה אנשים באים ובוכים: 'אני לומד משניות וזה לא עוזר לי', יכול להיות שאתה צריך ללמוד יותר

פרקים' משניות, שזה משנה לגמרי את האדם. זה לא הולך ביום אחד, זה לא הולך בשבוע אחד, אבל אם חזקים בזה ימים ושנים זה עוזר.

רושם לו מרשם ואומר לו שיחזור אחרי שבועיים לראות אולי הוא צריך תרופה יותר חזקה, יכול להיות שהינך צריך ללמוד 'שמונה עשרה

נרות חנוכה עם הילדים

הרי צריכים לדבר עם הילדים, ואחרי זה להמשיך להתעסק אתם, אוכלים אתם ושמים אותם לישון וכו', לכן כשמסיימים להתעסק עם הילדים והנרות עוד דולקים, חוזרים למנורה ומתבודדים, אומרים פרקי תהילים, לקוטי תפילות, או את התפילות מהספר 'נר להצדיק'.

מוהרא"ש כותב שנוהגים לא לכבות את המנורה כל עוד הנרות דולקים, חוץ אם זה סכנה, את המנורה של הילדים אני כן מכבה, אבל את המנורה הגדולה מרימים מהרצפה ושמים על השולחן, מאוחר יותר אפשר לחזור ולהתיישב שוב ליד הנרות ולהתבודד. בעיקר צריך להודות ולהלל להשם יתברך על כל הדברים הטובים והחסדים שכבר עשה עד עכשיו, ואחר כך לבקש על הלאה.

מחר בלילה נזכה להדליק את המנורה הקדושה, צריך לראות להיות בבית בזמן, את כל ההכנות לעשות כבר לפני זה, וכשמגיע זמן ההדלקה בשעה שש שיהיו בבית, מדליקים את המנורה הקדושה, ומתיישבים ליד הנרות ומודים להשם יתברך על כל הנסים והנפלאות שהשם יתברך עשה בזמן של החשמונאים, ועל כל הנסים והנפלאות שהשם יתברך עושה אתנו, בפרט כשיש ילדים, זה מאוד נחוץ לספר להם את הנסים שהשם יתברך עושה.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אומר: "בשעת הדלקת נרות חנוכה, זהו עת רצון גדול בשמים, אפשר אז לפעול הרבה מאוד אצל השם יתברך", בדרך כלל כשיש בית עם ילדים אי אפשר להתבודד על יד הנרות בחצי השעה,

תביא לי את ה'ביתו' שלי ...

ה'נר' פה, ה'איש' גם פה, תביא לי את ה'ביתו', תתן לי שידוך", ואברכים שמבחוץ זה נראה שיש לו 'ביתו', אבל זה בדיוק רק בשביל לעשות כאב ראש לשני, שיחשבו שהולך לו טוב, אבל באמת חשוך בבית "וימש

מוהרא"ש אומר התבודדות טובה לבחורים, משוחחים עם השם יתברך ומבקשים: "רבונו של עולם זכיתי להדליק את המנורה, תעזור לי שאוכל לעשות את המצווה בשלימות כמו שכתוב בהלכה 'נר איש וביתו',

לשכוח מלבקש על ה'איש', על הבן אדם עצמו, "רבנו של עולם שכחתי לגמרי ממך, תעזור לי, אני רוצה לדבר אתך".

חושך", אפשר לממש את החשכות, שגם יבקשו מהשם יתברך: "רבנו של עולם תאיר לי את האור בתוך ביתי, ה'נר' פה, ה'איש' פה, תעשה שה'ביתו' יהיה עם אהבה", גם אסור

לבעור להשם יתברך

בבני ישראל עייפות בעבודת השם, כמו שחכמינו הקדושים אומרים (ילקוט בראשית, רמז ד): "וחשך זה יון", היוונים החשיכו את לבנו מלעבוד את השם.

כשיושבים אצל הנרות, זה זמן מסוגל, אפשר לפעול אז דברים גדולים, אפשר לפעול קדושה, טהרה, לבעור בחזרה להשם יתברך, כל הענין של היונים היה להכניס

פחדים מוזרים

ולהבין מה שהוא אומר, אבל כאלו פחדים מוזרים זה לא דבר שאפשר להבין, ומהו העצה להיפטר מכל הפחדים האלו? ללכת להשם יתברך, ולבקש מהשם: "רבנו של עולם תעזור שהמח שלי יהיה מסודר".

לכל הדברים האלו שקורים במח של האדם, לכל הבלגן במח, צריכים ללמוד הרבה 'משניות', כשמסיימים משניות אפשר ללכת לשיעורים אחרים, אפשר לקבוע שיעור ב'מדרש תנחומא', ב'פרקי דרבי אליעזר', אבל דבר ראשון צריכים להיות חזקים בלימוד המשניות, זה רפואה חזקה למח. תחזיק משניות קטן בכיס, כשיש לך דקה מיותרת תחטוף עוד משנה ועוד משנה.

השם יתברך יעזור שנציית לרבינו, כך יהיה לנו חיים טובים ויפים, אמן.

היוונים רוצים שנשכח מהשם יתברך, שהאדם יחיה עם פחד: 'מה יהיה?' 'מה הולך להיות?' בפרט כששומעים את החדשות כל היום שהעולם הולך להיחרב... כל אחד שלקח את החיסון של הקורונה הולך למות חוץ מהעשרה אנשים שלא לקחו... אנשים מתייסרים במחשבותיהם: אולי כן לקחת את החיסון כשביל ללכת עם כולם, שלא להישאר לבד על כל היבשת... זה יכול להיראות מגוחך, אבל אני שומע את זה מאנשים, אנשים באים אלי: "ראש ישיבה, אני לא יודע מה קרה לי, הייתי אדם בריא, ופתאום נכנס במח שלי מחשבות שליליות, וזה מכה לי בראש, אני מרגיש שאני נגמר", בדרך כלל כששומעים בן אדם, יכולים להכנס למצב שלו